

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationum evangelicarum volumen tripartitum

Creidius, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De tertio

[urn:nbn:de:bsz:31-122776](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122776)

3. *Verba calumniantium.* Hoc enim volunt dicere: De Messia prædictum est, quod sit sanctus sanctorum, Dan. 9. vers. 24. sed hic Jesus cum publicanis & peccatoribus conversatur, Ergo non potest esse verus Messias, juxta versiculum:

Nescitur ex socio, qui non cognoscitur ex se.

Duo igitur hinc improbant:

1. *Conversationem* dicentes: Hic peccatores recipit. Vitanda utiq; familiaritas hostium sinceræ religionis, ne nos peccare faciant, Exod. 23. v. 32. aut nobis in ruinam cedant, Exod. 34. v. 12. Observetur tamen distinctio inter dociles & contumaces. Cum illis licet conversari, fieri enim potest, ut lucrémur eos, 1. Petr. 2. v. 12. hi verò post duas vel tres admonitiones fugiendi, Tit. 3. v. 10. cavendi, Matth. 7. v. 15. velut Ethnici habendi, Matth. 18. v. 17.

2. *Comesationem.* Certè Paulus nec cibum sumendum præcipit cum eo, qui cum frater appellatur sit scortator aut avarus, aut idololatra, aut ebriosus, 1. Cor. 5. v. 11. sed loquitur de tali conversatione, qua quis scelerata probat, aut de iisdem participat, 2. Cor. 6. vers. 14. Christus autem cum peccatoribus conversatur ipsum audientibus, non ut probet peccata eorum, sed ut ab iisdem per veram pœnitentiam avocet. Interim stat regula Pauli inconcussa, si de notoriis & malitiosis peccatoribus sermo sit. Hi enim fugiendi semper & vitandi sunt, tanquam dedecora Ecclesiæ, ne maculam inuramus professioni Christianæ, atque ita nomen Dei malè audiat, Rom. 2. vers. 24. Esa. 52. v. 5. vel communicemus peccatis alienis, 2. Joh. 1. v. 11. Eph. 5. v. 11. vel etiam deniq; aliis scandalo sumus, 2. Cor. 6. v. 3.

Caveant igitur Pastores Ecclesiæ, ne co-

municando & computando impiorum confortia sectentur. Tales quidem mundus amat, Mich. 2. v. 11. sed finis eorum perditio, Phil. 3. v. 19.

De Tertio.

Restat apologetica Christi peroratio, ubi duo nobis consideranda occurrunt:

1. *Misera hominis conditio*, quam Christus depingit

1. *Sub imagine ovicule.* Ante lapsum eramus oves pascuæ Dei, sub uno pastore cum beatis angelis, Pl. 100. v. 3. sed imposturâ Diaboli deviavimus omnes, Esa. 53. vers. 6. quando igitur de ovicula concionatur Salvator, nostram nobis revocat

1. *Infirmiorem.* Vix reperitur animal, quod pluribus obnoxium sit morbis, atque ovicula, præsertim scabie inficitur, quæ non in uno aliquo individuo terminatur, sed totum corrumpit ovile: Ita nos omnes leprâ peccati infecti sumus à capite ad calcem, Esa. 1. vers. 6. quæ per naturalem generationem ad posteros quoque devolvitur. Quis enim dabit mundum de immundo semine conceptum, inquit Job. c. 14. v. 4.

2. *Stoliditatem.* Sicut enim ovicula semel à grege & pastoris conspectu evagata nunquam per se redire potest, sed magis atque magis deviat: Sic nos à semita justitiæ semel aberrantes, propriâ facultate redire non possumus, Deus enim est, qui operatur in nobis velle & perficere, Phil. 2. vers. 13. nos autem à nobis tanquam ex nobis idonei non sumus, aliquid bonum cogitare, nedum perficere, 2. Cor. 3. v. 5.

3. *Periculositatem.* Ovis aberrans nisi à pastore reducat, vel in præcipitia delabitur, vel à lupis ferisque rapacibus devoratur: Ita nos præda lupi infernalis futuri eramus, nisi

nisi Christus revocasset nos ad ovile Ecclesiarum, 1. Pet. 2. v. 25.

Agnoscamus hoc, dilecti, & cum Davide sæpius repetamus: Erravi sicut ovis, quære servum tuum, Ps. 119. v. ult.

2. *Sub imagine drachma.* Fuimus initio pulchra moneta imagine Dei signata, & in gazophylacium Dei collocanda, sed rubigo peccati absterfit imaginem, ut nunc, proh dolor, simus drachma deperdita, inter quisquilias è domo Dei penitus eliminata. O maximam calamitatem, in quam homo per peccatum seipsum conjecit! Antea erat drachma ad imaginem Dei impressa, quæ cõsistebat in vera iustitia, sapientia & sanctitate, Eph. 4. v. 24. sed nunc imago Dei amissa, & per falsarium Satanam planè depravata est, nam ad imaginem suam peccabilem Adam post lapsum liberos genuit, Gen. 5. v. 3.

II. *Benevola Christi affectio, quæ pater*

1. *Ex luctu omittentis.* Pastor habebat adhuc nonaginta oves, nec unam tamen libenter amittit: Mulier habet adhuc novem drachmas, nihilominus propter unam amissam tristitiã afficitur. Pariter affectus est Deus erga nos. Non desunt ipsi ministri cœlestes, qui mandata ejus exequuntur, & celsitudinem ejus deprædicant, Dan. 7. v. 10: Apoc. 7. vers. 9. 10. nihilominus salutem nostram adèd vehementer desiderat, ut nullius hominis interitu delectetur. Nam miseratio ejus super omnia opera ejus, Psal. 145. vers. 9.

2. *Ex labore requirentis.* Pastor relinquit nonaginta novem oves in deserto, & quærit perditam, idem facit mulier, imò lychnum accendit, verrit domum, nec conquiescit, donec nummus inventus fuerit. Pastor est Christus ἀρχιποιμῆν, Johan. 10. v.

12. 1. Pet. 2. v. 25. is perditam requirit, abjectam reducit, contractam obligat, ægrota- tam consolidat, Ezech. 34. v. 16. venit namq; quærere quod perierat, Matth. 18. v. 11. Mulier est Ecclesia, quæ lucernam accendit, nimirum lucernam verbi divini, & non sub modio, sed super candelabrum ponit, ut lucem præbeat universis qui in domo sunt, Matth. 5. v. 15. adhibet etiam scopas legalium comminationum, quando per ministerium peccata malitiosis exprobrat, & pœnas exaggerat, quo verriculo David, 2. Samûel. 12. v. 15. Paulus, Actor. 9. v. 4. Ninivitæ, Jon. 3. v. 4. & alii quæsiti & inventi sunt.

Quid igitur amplius facere debuit Deus, quod non fecit? Esa. 5. v. 4. certè ex te perditio tua Israel, Os. 13. v. 9.

3. *Ex gaudio invenientis.* Gaudet Pastor, gaudet mulier, gaudent vicini de ove reducta & drachma inventa. Ita dico vobis, inquit Christus, gaudium erit coram angelis DEI super uno peccatore resipiscente. Sunt enim administratorii Spiritus, in ministerium emissi propter eos, qui hæreditatem capient salutis, Ebr. 1. v. ult. imò tam prompti sunt ad servitium homini præstandum ex sancta erga Deum obedientia, ut gaudeant augeri numerum eorum per pœnitentiam, quibus porrò inserviunt, quò pertinet etiam dictum Psalmistæ, Ps. 34. v. 8. Id verò nos excitare debet, ne procrastinemus pœnitentiam, sed quia quotidie cadimus, quotidie quoque resurgamus, & angelis gaudii materiam conservatione nostra suppeditemus, ut ipsi tandem in consortium eorum perveniamus & coram throno Dei & agni gaudeamus in æternum. Hoc faxit SS. Trinitas, Amen.